

Vidéki levél.

Podszpavi, 1882. január 1-én.

Tisztelt Szerkesztő Ur! Az „Erdészeti Lapok“ mult évi julius füzetében megjelent vidéki levélben azon meggyőződést fejeztem ki, hogy a hiúz prédájára addig jár, míg azt fel nem emészti; törbe könnyen fogható, mert szaglása nagyon gyenge s falánksága nagy.

Ezen állításomat a következő két eset ujból bebizonyította.

Októberi hóesés alkalmával tapasztaltam, hogy megint hiúzek vannak gondnokságomban, s pedig kettő együtt — s egy külön járó, de minden szorgalomnak daczára prédára akadni nem tudtam, annyit azonban a havon észleltem, hogy midőn a hiúzek a vadaskertben az őzeket nyugtalanították, azok mind a szarvasok közé vegyültek, és ott egy hatalmas agancsár gyepre szállt a hiuzokkal, s ugyan megkergette őket, úgy, hogy a hiúz csak a széldöntvények közé menekült s onnan csak lopva huzódott tovább, — ennek az volt az eredménye, hogy hiúzt egy ideig nem észleltünk.

Az októberi havazások után nagyobb havazás nem volt, csak december 23-án és 24-én vagy 15 centiméternyi uj hó jött.

Karácson első napján őreimet Jurgóra a templomba bocsátván, magam vettem át az inspectiót s kimentem a vadaskertbe megvizsgálni az etetési telepeket, s a mint a mezisцени keskeny völgyébe léptem, azonnal észrevettem a hiúz csapást.

Másnap délig a hiúz csapásokat bejártam, s déltájban hiúzek által megölt hatalmas őzbakra akadtunk. 3 vastőr felállított, s reggel egy hatalmas nőstény példány törben volt; de még egy másik kisebb nyom észleltetett, a töröket még egygyel szaporitva, másnap reggelre megint egy fiatal nőstény hiúz fogva volt. Az első, ámbár nem csekély küzdelemmel, az e célra összevert ládába belenyomva élve elküldetett

a herczegnek Szlavencziczre, porosz Sziléziába, a másikat megölttem, idei kölyök volt 8 kgmot nyomott.

Gondnokságomban tehát az 1881-ik évben 5 hiúz törbe fogatott, a közt 4 macska s egy kandur, mindegyiknek a bal lába került törbe. Azonkívül tudtommal 1881. Szepes-Bélán lövetett 1 kölyök hiúz és Dr. Szontágh Miklós Új-Tátrafüreden most decczemberben egy 40 fontos kanpéldányt lőtt.

Az időjárás vidékünkön igen különös, hó csak a tisztásokon van, az is kevés, az erdő alatt pedig annak nyoma sincs, reggelenkint 4—6 fok hideg van, de a nap oly meleget fejt ki, hogy déltájban 5—8 fok meleg, s még 4 ezer láb magasságban is ugyan peregteti a lúczfenyő tobozokat.

Boldog új évet kívánva maradtam teljes tisztelettel:

Füzy Alajos,
herczegi erdész.

A f a p i a c z r ó l .

Budapest, 1882. januárhó 30.

A faüzlet jelen helyzetéről alig adhat valaki határozott jellegzést; egész a mai napig hótalan tél, mely a faanyagoknak s nevezetesen a fenyő rönköknek a hegységi erdőkből való kiszállítását felette megnehezíti, úgy, hogy értesülésünk szerint némely helyen lapáttal hordják a hegyoldalokon található kevés havat az alatt fekvő utra, hogy a szállítás lehetővé tétessék; ehez jön a dalmát-bosnyák területen lévő lázadás, mely hazánktól újabb vér- és pénzáldozatot követel s felül erre még a párisi börze-krach és a bankok kamatlábainak jelentékeny emelkedése, úgy, hogy ma már alig lehet a nagy tőkét igénylő faüzlet mikénti alakulása iránt kellő képet nyerni, noha másfelől az eddigi üzletviszonyokból s jelentékenyebb építkezésekből egészen jogosan lehetne a faárak fokozódó emelkedésére számítani, még pedig egyaránt a bel- és külföldön.